הרבה הוא איש נאה וחי מהודר מאד שי
שו בעינים על מתנו עי רב שיהיו השולחן
אם ימרוץ או יקבר בסדר נסיעתו אבל
סדרת עלית שער אמלעת הצדיקה וחי
הנה לדעתי לא ישנה בסדריו אבל
ענין כה. וכל הדיות השייך אלין דרשו עם
נסיעתו, לי אבל ידוע ליבו דשלימות, אם
~~[illegible]~~ עי עלית השער אם דאולם. ואמי
לא לי.

והמחברה, אלו שמנו לתלך היה לעאוב
דרדור לענינים של תורה ומחבור לענינים
של עולם ומסחר, אמה להם להתעצל ולתת
איש אוחם לתמדות של מסחר וכיוצא.
ודרכך ~~[illegible]~~ ה דבר אשר תעשה דומה
והרי דנוגע להם בדרישת הנתיב

-אמלאים הם דמיומה עי עשיית כלי בנסה
דאולם הרבים. וכל ההצלחה בהשגה
וההעצמה (ומכל ההתעשרות) שייכים
לענינים של תורה ~~[illegible]~~ ואם
תאיבתה. ועל הדרה לתת דבלים -
בלים אלו הבלתה מדורה דלגה
לעלה אבדרך הרבים, כי כך היא האמה.
אוסף מתנו להלהדרך שכתב
עדורו אמי יבעי כתובתי. ותת

על הטרחתם המסירות אמתי.
כלפי ~~[illegible]~~ מונצערע איזן,
ובירוש כל אות המאור
„מונצערע איזן היים, איזן וואס
ציינען שיינט בו תורה מון
אלות" (ואי הוא צה אדני הדרהים
יבין ויעלה שאינו שייך לתוכן)
א. ש.

הוות אויה נוא וכו' אוה יחיאל שי'
שו בלתי הכל שון עי' הדרהה
הוות אויה נוא אוסן בלב ~~[illegible]~~ וכו' הכר
ארבעי דור שי' שבר. ומשהו על בון
כל אות המאור בצוללהה נוא כיי הדרהו
שם. ואנוש אנות בדבים להיות אנוש בדוש וטהור
והתלה אתהלת שם איותר.
בלבו שהון. הוא ובוזעתן יחיו, בעלת הרוחים
ואצלים בהוכחותיהם אומתים) ומן יבדע
עתים בלאוד בהה אם דאמרים אל בשאות
ויוד אשר עוד ידוע לאהבת הוי ולבתל
שנהו בן ודת בדמנות. ובלבונים יוכ
לבשרי טובות אשר אשר הנמן
לבן שבדעה חיים ובאמת
בדרכם